

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 299/2010-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. júna 2010 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. C., V., a J. C., Z., obidvaja zastúpení advokátom JUDr. J. V., V., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 15 C 174/07 z 27. novembra 2008 a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16 Co 50/2009 z 12. marca 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. M. C. a J. C. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. mája 2010 doručená sťažnosť Ing. M. C., V., a J. C., Z. (ďalej len „sťažovateľ“ alebo „sťažovatelia“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 15 C 174/07 z 27. novembra 2008 a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 16 Co 50/2009 z 12. marca 2009.

Z obsahu sťažnosti vyplývalo, že predmetom súdneho sporu bol nárok sťažovateľov voči odporcovi V. C. na zaplatenie 67 500 Sk s príslušenstvom. Okresný súd tento návrh zamietol. V dôsledku podaného odvolania sťažovateľmi sa vecou zaoberal krajský súd, ktorý napadnutý rozsudok v plnom rozsahu potvrdil, čím sťažovatelia ako žalobcovia neboli úspešní pri uplatňovaní svojich nárokov. Sťažovatelia sa nápravy domáhali podnetmi na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“), ktorá však ich podnetom nevyhovela, a to ani opakovaným podnetom, čo dokladovali ústavnému súdu opisom rozhodnutí týchto orgánov. Pretože rozhodnutia súdov sťažovatelia považovali za protizákonné, žiadali, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Základné práva Ing. M. C., bytom V., štátny občan SR a J. C., bytom Z., štátny občan SR a to rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene č. 15C 174/07 zo dňa 27.11.2008 a v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 16Co 50/2009 zo dňa 12.3.2009, porušené bolo a to právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj naše základné právo vlastniť majetok a základné právo na ochranu majetku podľa čl. 20 Ústavy SR a právo na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a ochrane slobôd porušené bolo.

Zrušuje sa rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici číslo konania 16Co 50/2009 zo dňa 12.3.2009 a vec v rozsahu zrušenia sa vracia Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

Krajský súd Banská Bystrica je povinný nahradiť sťažovateľom všetky trovy konania, tak ako budú vyčíslené v písomnom vyhotovení tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 prvej vety zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia lebo upovedomenia o inom zásahu.

Ústavný súd vyslovil názor vo svojej rozhodovacej činnosti, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. II. ÚS 29/02, III. ÚS 623/02), pretože jednou zo zákonných podmienok pre prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v zákonom ustanovenej lehote v zmysle § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Na plynutie lehoty podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde nemá vplyv doručenie oznámenia o odložení podania na mimoriadne dovolanie, ale rozhodujúci je dátum nadobudnutia právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu (II. ÚS 357/06). Zo samotnej sťažnosti sťažovateľov, resp. jej príloh vyplýva, že rozsudok krajského súdu sp. zn. 16 Co 50/2009 z 12. marca 2009 im bol doručený ešte v roku 2009, o čom svedčí skutočnosť, že 19. júna 2009 podali podnet v tejto veci generálnej prokuratúre. Sťažnosť podaná ústavnému súde proti uvedenému rozsudku krajského súdu bola teda zjavne podaná po zákonom ustanovenej lehote.

Z týchto dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako oneskorene podanú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. júna 2010